

Senzații de primăvară

Intel1anima

Privirile-mi topite
curg fierbinți
și se prelung prin firele de iarbă,
se-amestecă în verzile efluvii
ale primăverii.

Auzu-mi se dilată
până dincolo de zare
și se contractă
până dincoace de muguri,
șerpuiește
și trece pe lângă zumzetul albinelor,
pe lângă fluieratul mierlelor
prin sălcii
și se-ntâlnește cu țărâitul timpului
care-nflorește-n ramuri
și clipește somnoros
din genele lui de petale.

Inima mea se face ciutură
ce-adună albastrul
genuin al cerului,
cu care-mi răcoresc apoi
și săngele înfierbântat
și gândurile.

Doar vorbele-mi rămân încremenite,
suspendate
undeva între viață și moarte,
incapabile să capete aripi...
Uite cum soarele
cu razele-i de miere mi le unge
și mierle pofticioase
le ciugulesc prin ramuri.

Aceasta-i singura mea temere:
că primăvara astă-ntârziată
mă va lăsa fără cuvinte...